

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 29127

гр. София, 04.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
закрито заседание на 04.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разглежда дело номер **8397** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба от „Профикредит България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителите С. Н. и Н. Л., чрез пълномощник адв. Х., срещу Заповед № 230/03.04.2024 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на дружеството е забранено при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в това дружеството да предоставя невярна и подвеждаща информация в сключени договори за потребителски кредити с потребители, относно годишния процент на разходите /ГПР/, като не включва в тях възнаграждението за представяне на допълнителна услуга, за което те реално заплащат по-висока сума за общите разходи по кредита, по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл. 1, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68в ЗЗП.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед. Изложени са съображения за постановяване на процесната заповед в противоречие с процесуалните правила и материалния закон. Посочва, че не му е съобщено за започналото производство по издаване на индивидуален административен акт съобразно изискванията на чл. 26 от АПК, с което е нарушено правото му на участие в производството и ангажирането на адекватни доказателства за установяване на всички релевантни факти и обстоятелства по случая. Твърди, че не са спазени сроковете за издаване на индивидуален административен акт съобразно чл. 57, ал. 1 от АПК. Оспореният акт не му е съобщен в указания в разпоредбата на чл. 61 АПК срок. Освен това същият е връчен на лице, намиращо се в проверявания търговски обект, въпреки че кореспонденцията във връзка с проверката е осъществявана със служители, находящи по адреса на управление на дружеството, който е известен на проверяващите лица и, на който е следвало да връчат и процесната заповед, както са връчени 2 АУАН-а, съставени от КЗП РД М.. С това са засегнати процесуалните права на юридическото лице. Твърди се, че ответникът не е изяснил всички факти и обстоятелства, в това число не е назначил вещо лице, което да изследва въпроса дали незадължителната допълнителна услуга за приоритетно разглеждане и становище по искането за кредит е включена в

изчислението на ГПР, съответно дали ГПР е вярно посочено в договора за потребителски кредит, на база на което заключение административният орган би могъл да направи извод за правилността на посоченото в договора ГПР. Несъбирането на подобни доказателства води до необоснован и незаконосъобразен индивидуален административен акт и представлява основание за неговата отмяна. Твърди се немотивираност на акта чрез изчерпателно посочване на конкретни, ясни и относими фактически основания за издаване на индивидуалния административен акт. Посочва, че оспорената заповед не съдържа разпоредителна част, с която КЗП е следвало да определи правата или задълженията на Профи Кредит, начинът и срокът за изпълнение, съобразно чл. 59, ал.2, т.5 АПК. Като не съдържа описание на конкретно поведение на жалбоподателя, което се забранява, както и начин и срок, в които жалбоподателят да съобрази дейността си с процесната заповед, същата е незаконосъобразна, тъй като органът не е формулирал конкретно разпореждане, с което дружеството следва да съобразява поведението си. В заповедта не е посочено и пред кой орган може да бъде оспорена, съобразно чл. 59, ал.2, т. 7 АПК. Всички тези процесуални нарушения водят до незаконосъобразност на оспорената заповед. По отношения на нарушенията на материалния закон, жалбоподателят посочва, че е невярно и неправилно становището, че дружеството, в качеството си на кредитор, предоставя невярна и подвеждаща информация в сключени договори за потребителски кредит, относно ГПР, като не включва в тях възнаграждението за предоставяне на допълнителна услуга. Възнаграждението за предоставяне на допълнителна услуга не е част от общите разходи по кредита, въпросната услуга не е условие за предоставяне на кредита, а се предоставя само при искането и съгласието на кредитоискателя, поради което дължимото възнаграждение за предоставяне на услугата съгласно разпоредбите на ЗПК не попада в обхвата на годишния процент на разходите. Органът е достигнал до грешни изводи по отношение на допълнителната услуга, която се предоставя на кредитополучателите и с която, както и с всички други условия те се запознават преди да дадат съгласието си за сключване на договор за кредит. Въпросната допълнителна услуга не представлява условие за отпускане на кредита, тя е с незадължителен характер и кредитоискателят избира дали да се възползва от нея или не.

В заповедта, органът неправилно е приел, че допълнителната услуга „Фаст” по отношение на която, кредитоискателят решава дали да се възползва, представлява скрито оскъпяване на кредита. Напротив, при сключване на всеки договор за потребителски кредит (ДПК), кредитоискателят има възможност и сам решава дали да се възползва от конкретната услуга, предоставяща му правото на приоритетно разглеждане на искането му за кредит. Услугата не е приоритетно разглеждане на договор за кредит, а приоритетно разглеждане на искане за отпускане на кредит, т.е. - преценка от страна на кредитодателя дали да одобри искането за кредит и да пристъпи към подписване на такъв договор, по силата на който да предостави средствата на кредитополучателя. Услугата приоритетно разглеждане не е услуга по усвояване на кредита, поради което и таксата за тази услуга не е такса за услуга по усвояване на кредита, респективно - уговарянето на такса за тази допълнителна незадължителна услуга следва да се разграничава от възнаграждението за отпуснат кредит, което се формира посредством дължимата възнаградителна лихва и е включено в ГПР. Предоставяне на допълнителната услуга за приоритетно разглеждане на искането за кредит се явява добавък към възнаградителната лихва. Няма основание таксата за допълнителната незадължителна услуга да бъде включена в ГПР по кредита, поради което не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК. В договорите за потребителски кредит е направено ясно разграничение на ГПР от таксата за допълнителна незадължителна услуга и няма основание тази такса да попада в обхвата на ГПР. Посочва, че в практиката на СЕС е посочено, че търговска практика има заблуждаващ характер, само ако в резултат от приложението

на такава практика, потребителят е бил подтикнат да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски.
Към жалбата не са приложени писмени доказателства и не са направени доказателствени искания. Ответната Комисия е представила административната преписка.
Моли за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на оспорената заповед.
Не са направени доказателствени искания.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:
Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу заповед на Председателя на Комисия за защита на потребителите е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган. Жалбата е подадена и в преклузивния срок по чл. 149 АПК, поради което следва да бъде разгледана по същество.
Приложените от Комисията писмени документи, в това число административната преписка, следва да бъдат приети по делото.
Воден от горното и на основание чл.154 ал.1 и чл. 157, ал. 1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: „Профикредит България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителите С. Н. и Н. Л., който да се призове на адреса на адв. Х..

2. Ответник: Председател на Комисия за защита на потребителите.

УКАЗВА на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици като посочи и представи конкретни доказателства във връзка с твърденията си и по-конкретно, че предоставянето на допълнителната услуга Фаст отговаря на правилата и изискванията за лоялна конкуренция и осъществявайки дейността си жалбоподателят спазва изискването за добросъвестност и професионална компетентност.

УКАЗВА на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства относно изложените в жалбата му твърдения, от които черпи благоприятна правни последици.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл. 170, ал.1 от АПК в доказателствена тежест на административния орган е да установи, че са били налице фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването на обжалвания акт, в това число, че същия е издаден от компетентен орган, че е спазена процедурата по извършване на проверка и издаване на акта, както и, че предоставянето на допълнителната услуга Фаст, по начина, по който се предоставя, при отпускане на кредити от жалбоподателя, представлява добавък към възнаградителната лихва и е сигурна печалба за заемодателя, което пък противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност.

УКАЗВА на ответника по жалбата, че следва да ангажира доказателства относно изложените в оспорвания акт фактически и правни основания.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 7 – дневен срок от получаване на съобщението да представи по делото заверено копие от Протокол № 5 от 16.02.2024 г. на КЗП, цитиран в процесната заповед, но не приложен към преписката.

УКАЗВА на ответника по жалбата, че в случай, че желае да се ползва от представените към преписката документи на език, различен от българския, следва да представи документи със заверен превод на български език.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 09.10.2025 г. от 10.30

часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.

Преписи от ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на жалбоподателя и ответника, ведно със съобщението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: